

Toponímia i prevaricació

written by Cabassers.org | 28/07/2023

El Decret 139/2007, de 26 de juny, pel qual es regulen la denominació, els símbols i el registre d'ens locals de Catalunya, és un dels més mal fets de tot el corpus jurídic català. El vam analitzar en profunditat [en aquest article](#), però aquí ens centrarem en un efecte col·lateral que provoca, i que segurament el legislador no era conscient que provocaria: si s'activen els articles 5 i 6 d'aquest decret les autoritats locals poden acabar incomplint de manera conscient i voluntària la Llei de Política Lingüística i dictant resolucions arbitràries, i per tant cometent un delictes de prevaricació, tipificat per l'article 404 del Codi Penal.

Vegem com es pot acabar delinquant per seguir el que diu el Decret 139/2007:

L'article 5.1 diu que el Govern pot proposar rectificacions de nom als municipis que tinguin topònims oficials no normatius, és a dir, topònims que no compleixen l'article 18.1 de la Llei 1/1998, de Política Lingüística. Com que hi ha una vulneració de la legislació, sembla que el procediment hauria de ser obligatori i que només podria acabar-se amb la correcció proposada pel Govern, però sorprenentment l'articulat deixa marge a rebutjar la proposta de correcció toponímica, que és intrínsecament una proposta de compliment de la Llei de Política Lingüística. Els articles 6.2 i 6.3 del Decret 139/2007 preveuen que l'ajuntament pot denegar la proposta del Govern, ja sigui no prenent cap acord o prenent-lo desfavorable.

Tècnicament, es compleix el que tipifica l'article 404 del Codi Penal perquè hi hagi prevaricació administrativa: que una autoritat o funcionari públic dicti una resolució arbitrària en un assumpte administratiu, sabent de la seva injustícia. La

pena prevista: inhabilitació especial per a feina o càrrec públic i per a l'exercici del sufragi passiu entre 9 i 15 anys. No fer res, i desestimar la proposta del Govern per silenci, tampoc no eximeix de la responsabilitat, com fixa l'art. 78.1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local: "Els membres de les corporacions locals estan subjectes a responsabilitat civil i penal pels actes i omissions realitzats en l'exercici del seu càrrec. Les responsabilitats s'exigeixen davant els tribunals de justícia competents i es tramiten pel procediment ordinari aplicable".

Com que el Decret 139/2007 pretén un impossible (permetre la vulneració de l'article 18.1 de la Llei 1/1998, de Política Lingüística), pot acabar provocant fins i tot la inhabilitació dels responsables de la conselleria que hagi instat la rectificació, via l'article 408 del Codi Penal, que castiga amb penes d'entre 6 mesos i 2 anys d'inhabilitació a "l'autoritat o funcionari que, faltant a l'obligació del seu càrrec, intencionadament no promogui la persecució dels delictes dels que tingui notícia o dels seus responsables". És obvi que si el Govern arxiva un expedient que s'ha tancat perquè qui l'havia de resoldre ha prevaricat i no ho denuncia, té l'actitud que sanciona l'art. 408 del Codi Penal. La situació és rocambolesca perquè els articles del decret que regulen la correcció de topònims són un despropòsit en intentar permetre una negativa a complir la Llei de Política Lingüística. La cadena d'esdeveniments, si s'activés aquest procediment i l'ajuntament afectat rebutgés fer la correcció, seguiria aquest patró:

a) El Govern proposa, via art. 5.1 del Decret 139/2007, a qualsevol dels ajuntaments amb topònims oficials no normatius, que no compleixen l'art. 18.1 de la Llei 1/1998, que el corregeixi.

b) L'ajuntament s'hi nega, bé no prenent cap acord (art. 6.2 del Decret 139/2007) o prenent un acord desfavorable a la proposta del Govern (art. 6.3 del Decret 139/2007).

c) A la pràctica, l'ajuntament en qüestió s'ha negat a complir l'art. 18.1 de la Llei 1/1998, que diu que els topònims oficials han de ser normatius, i per tant comet un delictes de prevaricació, ja que es nega a resoldre favorablement una qüestió que l'informa d'un incompliment normatiu i arbitràriament la denega (art. 404 del CP).

d) El Govern archiva l'expedient davant la negativa, com preveu l'art. 6.3 del Decret 139/2007. Tècnicament el Govern no està prenent cap acció davant la prevaricació comesa per qui es nega a complir l'art. 18.1 de la Llei 1/1998. És a dir, el responsable de la conselleria que inicia el procediment de rectificació està cometent el delictes previst a l'art. 408 del CP, castigat amb pena d'inhabilitació de 6 mesos a 2 anys.

e) Qualsevol persona notifica aquests fets a la Fiscalia i s'inicia el procediment.

Per això cap govern no ha proposat mai cap rectificació de nom als municipis que vulneren l'art. 18.1 de la Llei 1/1998. De totes maneres, queda el dubte de si aquestes implicacions del Decret 139/2007 amb els articles 404 i 408 del Codi Penal podrien ser un recurs introduït a consciència pel legislador, una mena de fre d'emergència per a fer tornar al solc en qualsevol moment a qualsevol dels ajuntaments que mantenen topònims il·legals com a oficials. Sembla poc probable sigui premeditat i no un error descomunal, però el cert és que és un recurs per a aconseguir aquell objectiu.

Si el Govern no actua, però, hi ha maneres de forçar aquests ajuntaments a seguir el mateix camí: presentant als plens propostes de resolució (els grups polítics) o mocions (les entitats si el reglament orgànic municipal preveu aquesta via de participació) que exigeixin la rectificació dels topònims per a complir allò que disposa l'art. 18.1 de la Llei 1/1998, de Política Lingüística. Les autoritats locals actuals dels ajuntaments afectats s'excusen en el fet que elles no són qui va oficialitzar topònims que la llei declara il·legals, i

tenen raó; la majoria d'aquestes oficialitzacions (excepte pels nuclis de la Torre de Cabdella i Josa i Tuixén) són anteriors a la Llei de Política Lingüística. Però sí que tenen l'obligació de garantir que les administracions que regeixen estiguin plenament sotmeses al Dret, i per tant la qüestió radica en demanar-los que prenguin les accions necessàries per a complir la Llei de Política Lingüística. Si s'hi neguen, o no fan res, els indicis de prevaricació són evidents i amb fonament documental, ja que l'acta del ple registra els fets i és prova suficient per a poder presentar denúncia a la Fiscalia o querrela criminal directament al jutjat que correspongui. Al fons de la qüestió, tot i el soroll que hi afegeix el Decret 139/2007, només hi ha l'incompliment conscient, voluntari, flagrant i descarat de l'article 18.1 de la Llei 1/1998, de Política Lingüística: "els topònims de Catalunya tenen com a única forma oficial la catalana, d'acord amb la normativa lingüística de l'Institut d'Estudis Catalans". Els ajuntaments, per la seva pròpia iniciativa, haurien hagut de complir aquest precepte, com compleixen tots els que la nova legislació va afegint a la seva llista d'obligacions. Tota la fullaraca que es vulgui posar a sobre de la qüestió, amb decrets arbitraris, no és suficient per a cobrir un fet provat: la toponímia oficial no normativa és contrària a la Llei. I el delictes de prevaricació (art. 404 del CP) no pretén substituir el dret contenciós-administratiu, ans castiga no la il·legalitat, sinó l'arbitrarietat d'aquesta prevaricació administrativa, que és manifesta i evident en aquests casos, quan la premsa va plena de la negativa d'alguns ajuntaments a complir la llei perquè simplement no ho volen, per caprici.

En cas que cap grup polític no vulgui presentar cap proposta de resolució al ple, i que el reglament orgànic municipal no contempli la possibilitat de presentar mocions per part de les entitats (o no hi hagi reglament), la qüestió també es pot ventilar amb una instància exigint el compliment de la Llei, presentada per qualsevol particular que pugui al·legar interès

legítim (és a dir, un veí o una entitat dedicada a la defensa de la llengua). Si no hi ha resposta, o la resposta és negativa, la Fiscalia també pot intervenir si es presenta denúncia dels fets, ja que amb el correcte fonament pot apreciar prevaricació en la conducta, o querrela criminal al jutjat si es vol ser part en el procediment.

El 23 de gener de 2023 [vam demanar](#) al Govern que refaci el Decret 139/2007 per a convertir les propostes de correcció en obligatòries i evitar la inseguretat jurídica a què s'exposen ajuntaments i Generalitat, però la sol·licitud està en situació de silenci administratiu des del 24 d'abril de 2023.

[28/07/2023]